

Ed.

529. Frumvarp

til laga um síldarmat.

(Eftir 3. umr. í Nd.).

1. gr.

Öll síld, sem ætluð er til útflutnings, hvort heldur hún er söltuð, krydduð, sykursöltuð eða á annan hátt verkuð, og flutt er út í lagarheldum tunnum, skal

vera matsskyld til útflutnings, þegar hún hefir legið 20 daga eða lengur í salti, og skal mat fara fram á henni þegar hún er flutt á skipsfjöl. Matið framkvæma opinberir matsmenn. Skulu þeir banna útflutning á þeirri sild, sem að þeirra dómi er óhæf verzlunarvara.

Undanskilin mati þessu skal þó sild, sem flutt er út í dósum eða smá-
ilátum, bituð eða sérstaklega meðfarin.

Nú er óskað mats á nýveiddri sild, eða ágreiningur ris milli kaupanda og seljanda um gæði vörunnar, og skal matsmönnum þá skylt að meta eða skera úr:

2. gr.

Yfirsildarmatsmaður skal skipaður af atvinnumálaráðherra, eftir tillög-
um sildarsaltenda og sildarútflytjenda.

Hefir hann umsjón með sildarmati á öllu landinu og skal hann hafa að
árslaunum 4000 krónur, er greiðast úr rikissjóði. Auk þess skal honum greiddur
nauðsynlegur símakostnaður, ferðakostnaður og fæðispeningar á eftirlitsferð-
um hans um landið, eftir reikningi, sem atvinnumálaráðherra úrskurðar.

Undirmatsmenn skulu skipaðir af lögreglustjóra í hverri veiðistöð, eins
margir og nauðsyn krefur, eftir tillögum yfirmatsmanns.

Atvinnumálaráðherra setur yfirmatsmanni og undirmatsmönnum erind-
isbréf, en yfirmatsmaður ákveður starfssvið hvers þeirra, og skulu þeir hlýða
fyrirskipunum hans í hvívetna.

Kaup undirmatsmanna ákveður yfirmatsmaður, og greiðist það af sild-
areiganda eða umboðsmanni hans.

Allir matsmenn skulu rita undir eiðstaf um, að þeir vilji hlýðnast á-
kvæðum þeim, er sett verða um starf þeirra, og rækja stöðu sína með alúð og
kostgæfni.

Yfirsildarmatsmaður felur einhverjum undirmanna sinna að gegna yfir-
matsstarfi í umboði sínu á hverri útflutningshöfn, þegar hann er fjarverandi.

3. gr.

Yfirsildarmatsmaður skal ferðast um á milli staða þeirra, þar sem sild er
söltuð, og hafa eftirlit með og leiðbeina um mat sildar og meðferð alla, svo og
veita undirmatsmönnum fræðslu í starfi þeirra. Skal hann, ef þörf gerist og at-
vinnumálaráðherra samþykkir, ferðast til sildarneyzlulandanna, til þess að afla
sér þekkingar um meðferð á sild og vörugæði hennar. Kostnaður við slíkar ferð-
ir yfirmatsmanns greiðist úr rikissjóði.

Yfirsildarmatsmaður og undirmatsmennirnir í umboði hans hafa úr-
skurðarvald um söltunarhæfi sildar og um vörugæði hennar. Skal kaupanda og
seljanda skylt að hlíta úrskurði þeirra, ef á milli ber. Úrskurðum þeirra má þó
skjóta til dómstólanna. Ef svo reynist, að úrskurður sildarmatsmanns hafi verið
rangur eða hlutdrægur og hann hafi á þann hátt bakað öðrum tjón, skal honum
þegar vikið frá starfanum og hann látinn sæta ábyrgð og bæta þeim, er fyrir
tjóni varð.

4. gr.

Alla síld, sem söltuð er til útflutnings, skal flokka eftir gæðum. Flokkunina skal framkvæma samkvæmt reglugerð, er atvinnumálaráðherra setur.

Undir síld, sem ætluð er til útflutnings, má einungis nota hreinar og ógallaðar tunnur, enda séu þær úr góðu efni og vel smíðaðar. Getur matsmaður bannað útflutning á síld í þeim tunnnum, sem hann telur til þess óhæfar. Gamlar eða notaðar síldartunnur má ekki flytja til landsins til notkunar undir síld til útflutnings, nema með samþykki atvinnumálaráðherra, að fengnum tillögum yfirsildarmatsmanns.

Síldartunnur skulu jafnan geymdar á góðum stað og á svo góðum undirlögum, að þær liggi hvergi við jörð eða í bleytu. Skulu matsmenn gæta þess vel, að tunnurnar séu vel hreinar, þá er þær eru fluttar út. Yfirsildarmatsmaður getur ákveðið, hvaða salttegundir megi nota í síld til útflutnings, og hversu mikið það skuli vera minnst í tunnu hverja.

5. gr.

Þegar síld hefir legið 20 daga eða lengur eftir söltun og skal flytjast út, skal eigandi eða umráðamaður hennar tilkynna það yfirmatsmanni svo tímanlega, að hann geti látið fara fram skoðun á síldinni áður en hún er flutt í skip. Matið framkvæma undirmatsmennirnir eftir fyrirmælum yfirmatsmannsins, og skal, ef eigi finnast skemmdir, teljast nægilegt að rannsaka 4—6 tunnur af hundraði, en ef skemmda verður vart, skal rannsaka nánar eftir fyrirmælum yfirmatsmanns. Banna skal útflutning á þeirri síld, sem að dómi matsmanna er óhæf verzlunarvara.

Nú er síld, söltuð eða á annan hátt verkuð, eigi orðin 20 daga gömul þegar hún er flutt út, og er þá eigi skylt að meta hana til útflutnings. En hafi síld verið metin ný, og sé hún flutt út áður en 20 dagar eru liðnir frá söltun hennar, skal um þá síld votta, að hún sé metin ný, en ásigkomulag vörunnar eigi vottað að öðru leyti.

6. gr.

Allri síld, sem matsskyld er, sbr. 1. gr., og send er héðan á erlendan markað, skal fylgja matsvottorð yfirsildarmatsmanns eða þess matsmanns, er hann hefir gefið umboð til að gefa út slikt vottorð, ef hann einhverra orsaka vegna getur ekki verið viðstaddur þegar vottorð þarf að gefa. Matsvottorð þetta skal rita á farmskirteini þau, er fylgja hverri síldarsendingu. Í vottorðinu skal fram tekið um gæði síldarinnar, hve margar tunnur af hundraði hafi verið rannsakaðar og vegnar, hver sé meðalþyngd í tunnu og hver sé meðaltala sílda í tunnu. Skal í vottorðum þessum leitast við að gefa kaupandanum sem bezta tryggingu fyrir ásigkomulagi síldarinnar, eins og hún er, þegar henni er skipað út. Í vottorðinu skal einnig tekið fram, að fering skipsins hafi farið fram undir eftirliti matsmanns, enda getur hann stöðvað feringu, ef ekki er í hvivetna farið eftir fyrirskipunum hans um umbúnað og frágang síldarinnar í skipinu. Yfirsildarmatsmaðurinn semur fyrirmynd að farmskirteini með árituðu matsvottorði, sem atvinnumálaráðuneytið síðan lætur prenta, og skulu lögreglustjórar eða um-

boðsmenn þeirra sjá um það, að farmskírteini yfir metna sild séu rituð á þessi eyðublöð, og votti þeir undirskrift matsmanna á farmskírteininum.

7. gr.

Alla matsskylda sild, sem út er flutt, skal merkja með lögskipuðu merki, sem nánar verður ákveðið í reglugerð. Skal það málað á efri botn hveggjar tunnu.

Ennfremur skal setja í þar til gerða reiti söltunardag, merki, er tilgreini veiðiaðferð, gæðamerki og flokkunarmerki síldar eftir stærð, sbr. 4. gr. Ennfremur neðan undir merkjunum einkennisstafi þess, er síldina verkar, og útflytjenda hennar.

8. gr.

Þeir, sem verka sild til útflutnings, skulu í lok hveggjar vikur tilkynna yfirmatsmanni í umdæminu tölu þeirra tunna, er þeir hafa verkað, og á hvern hátt síldin er verkuð.

9. gr.

Brot gegn lögum þessum varða 100–5000 kr. sektum, er renna í ríkissjóð, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt hinum almennu hegningarlögum.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.